

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)

19.30, missa (excepte els dimarts)

Dissabtes i vigílies: 19.30

Diumenges i festes: 9.00 i 12.00

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)

Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA

Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA

Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74

santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous
de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres
de 12 a 13.30 del migdia.

“Tota paraula en l'Escriptura
és primer un do abans que una exigència”

(Papa Francesc)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 20: 19.30: Esposos Catalina i Bartomeu. Antonio de Viguri (10è A).

DIUMENGE, 21: 9.00: Intenció particular. **12.00:** Anna Maria Ramírez Sagarra.

DILLUNS, 22: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Ramon Parrillas Contreras. Montserrat Vilà Ruyra (A.).

DIMARTS, 23: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES 24: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIJOUS, 25: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIVENDRES, 26: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Montserrat Calafell i Jordi Guitart.

DISSABTE, 27: 19.30: Intenció particular.

DIUMENGE, 28: 9.00: Intenció particular. **10.30 (Sta. Anna):** Josep Clota Ponsdomènech. **12.00:** Anna Maria Ramírez Sagarra.

DILLUNS, 1-III: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Rossendo Font Margarit.

DIMARTS, 2: 9.00: Intenció particular.

DIMECRES, 3: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Josep Costa Puig.

CRIDATS A LA CONVERSIÓ

Les temptacions de Jesús (que St. Marc no es molesta a enumerar, però que tots recordem) volen ser com una radiografia de la naturalesa humana. Ens diuen allò que realment som. I som éssers, per dir-ho d'una forma simple, amb dues dimensions: una de material, que té unes necessitats físiques, saciades amb el pa i tot el que el pa simbolitza, i una altra d'espiritual, també amb les seves necessitats ("L'home no viu només de pa, sinó de tota paraula que surt de la boca de Déu").

Som també éssers vanitosos ("Vanitat de vanitats i tot és vanitat", diu el Qohèlet). Ens agrada aparentar, sobresortir... I som també propensos a vendre'ns l'ànima, a caure de genolls davant d'alguna cosa. "Tot això et donaré, si t'agenolles i m'adores". Tothom adora alguna cosa. El problema és discernir si allò que adorem ens ajuda a viure o no, si ens fa més humans o inhumans. La qüestió és si la vida que portem mereix el nom de vida o bé si podem aspirar a alguna cosa millor.

No és en va que el marc de les temptacions de Jesús és el desert. El desert és un lloc de prova. Imaginem-ho. Un paratge immens, sense vegetació, amb vent i

pols, on només hi ha silenci i solitud, i una calor que et fa veure visions. No hi ha cap camí; tira cap a on vulguis, que et perdràs. És fàcil caure extenuat per la set i el sol... Sí, ens posarien en una dura prova si ens abandonessin tots sols al mig del desert. Sols i perduts al desert comprendríem molt bé què és la fragilitat humana. Perquè de fràgils, ho som sempre, encara que no en siguem conscients.

Jesús va passar fam i va ser temptat com un home fràgil. Però en va sortir vencedor... És d'agrar que l'evangeli ens mostri un Jesús feble com nosaltres, sotmès a la temptació. Perquè pel fet de ser creients no estem pas lliures de les febleses i temptacions. Existia en el passat una caricatura del cristià que el presentava com una mena d'Astèrix que disposava d'una poció màgica per superar les passions i temptacions... I no es correspon amb la realitat. Si algú va pel món oferint aquesta imatge, algun dia caurà o es farà malbé, com els arbres inflexibles que el vent acaba arrencant de soca-rel. En canvi, els arbres que tenen flexibilitat, solen suportar més bé l'envestida del vent. Les canyes o els joncs semblen febles perquè s'inclinen amb la força del vent, però sempre recobren la verticalitat.

Jesús, afamat i temptat en el desert, ens ensenya que som febles. Més encara, ens ensenya que si no sentim la nostra pròpia fragilitat, tampoc no sentirem la presència silenciosa de Déu en la nostra vida. Ni tampoc podrem comprendre el seu missatge: "*Convertiu-vos i creieu en la Bona Nova*".

Es fa difícil parlar de conversió quan donem per fet que ja som cristians. La nostra vida, suposadament cristiana, resulta que no ho és tant quan la confrontem amb l'Evangelí.

Immersos en aquesta civilització decadent que és la societat europea, fa la impressió que hem arribat a un cristianisme del tot domesticat, fet de rutina i d'inèrcia, un cristianisme que ha perdut tot el seu verí.

Segurament tenia raó el bisbe Casaldàliga quan remarcava que al Primer Món anem sobrats de béns materials però ens falten

raons per viure, mentre que al Tercer Món estan necessitats de béns materials però tenen moltes raons i ganes de viure.

Si una cosa ha aconseguit aquesta cruel pandèmia que patim és fer-nos conscients que tots som éssers vulnerables. Aquest sacsejament podria significar per a molts **el començament d'una conversió sincera.**

Potser per convertir-nos hauríem d'esborrar del nostre cap moltes coses que donen per sabudes i començar de nou, intentant veure la vida d'una altra manera.

La cendra que ens imposem sobre el cap en començar la Quaresma significa això mateix: que ens sentim éssers fràgils, però a la vegada volem lluitar per alliberar-nos de tot allò que ens esclavitzava, comptant amb l'ajuda de Déu.

Enric Roura, rector.

ESTADÍSTIQUES

Els canvis de diversa índole que provoca la pandèmia de covid afecten la percepció d'una situació que canvia ràpidament de manera sorprenent. Fa uns quants dies, per exemple, es feia pública l'enquesta del Centre d'Estudis d'Opinió, que constata que el 60% de la població catalana es declarava catòlica –quasi sis punts més que ara fa un any, amb Girona com a zona capdavantera amb un creixement de disset punts. Considerant els resultats per demarcacions, a Lleida es declara catòlic el 76,5% de la població, a Girona el 69%, a Tarragona el 62% i a Barcelona el 57%. Podríem dir, doncs, amb la imatge de la paràbola de sembrador, que la terra és ara més receptiva que fa un any a la llavor de l'Evangelí.

D'altra banda, i en sentit contrari, és general la constatació que l'assistència presencial a les celebracions litúrgiques ha experimentat, en general, una davallada i que la vida pastoral de les parròquies i comunitats es fa amb gran dificultat degut als confinaments i, sobretot, pel temor al contagi. No hi ha dades generals però és innegable que el covid ha provocat que un gruix important de persones que anaven a l'església, per l'eucaristia o per altres causes (l'atenció als pobres, la formació), es quedin ara a casa.

ARMAND PUIG (extret de la revista *El Bon Pastor*, núm. 131)

MOVIMENT PARROQUIAL

DIFUNTS:

16-II: Teresa Planas Pujol (99 anys).

17-II: Josep Orench Robert (81 anys).

18-II: Guadalupe Sánchez Bernal (70 anys).

19-II: Consol Vidal Parera (90 anys).

S'HAN CASAT:

20-II: Israel Martínez Orozco i Lucía Domene López.

AGENDA PARROQUIAL

REPRENEM LA CATEQUESI

Les noves disposicions anticovid decretades per la Generalitat permeten tornar a fer catequesi presencial fins a l'edat de 6è de primària. L'aforament de l'església continua essent del 30%.

VIDA CREIXENT

El grup de Vida Creixent tindrà trobada el proper dimecres 24 de febrer a les 4 de la tarda, a la capella de Sta. Anna.

JUNTA D'ECONOMIA

La Junta d'Economia parroquial tindrà reunió dimecres vinent, 24 de febrer, a les 8 del vespre, a la rectoria.

VIA CRUCIS

Cada divendres, durant la Quaresma, acabada la missa de 2/4 de 8 del vespre, a l'església parroquial, té lloc la meditació del Via Crucis.

VISITA I COMUNIÓ ALS MALALTS

L'equip de pastoral de la salut visita en nom de la parròquia i duu la comunió cada primer divendres de mes a les persones grans o impedides que ho han demanat. Si algú desitja que li portin la comunió cada primer divendres, que ho demani a la rectoria: 972 33 05 74.